

før paapegede, og som den ærede foregaaende Taler berørte. Det her foreslaaede vil vistnok være tilstrækkeligt for det praktiske Behov.

Trier: Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) har fuldstændig Ret i, at det Forhold, som den første ærede Taler omtalte, ikke vilde rammes, selv om man foretog den Ændring, som han foreslog, ved at føre Lovforslaget tilbage til Regeringens Forslag. Jeg har ikke haft Lejlighed til at erfare, hvorfor man i Folketinget har gjort den Forandring i det forelagte Lovforslag. Jeg kunde tænke mig, at man maaske mente at kunne komme til at gaa for vidt, naar det f. Eks. var forbudt at beskrive Hærens Organisation, noget, der dog mange Gange kunde falde ganske naturligt. Det kunde maaske være for besværligt et Apparat, hvis der hver Gang skulde søges Bemyndigelse dertil fra forskellige Autoriteter. Enhver Lærer, der skulde vejlede Ungdommen i, hvorledes vort Hærvæsen er ordnet, vilde altsaa være afskaaret fra at beskrive denne Myndighed uden at have faaet en saadan højere Bemyndigelse. Jeg ved ikke, om det er saadanne Motiver, der har gjort, at man har ændret disse Ord, men jeg er som sagt enig med den sidste ærede Taler (Goos), og jeg tror ikke, at det at føre Lovforslaget tilbage til den oprindelige Form vilde have nogen Betydning i Retning af at ramme Haan, Spot, Angreb paa Hæren eller lignende, som hverken gaar ind under Beskrivelse eller Afbildninger. Jeg vil derfor sige ligesom den ærede foregaaende Taler, at hvis Regeringen sætter Pris paa, at man beholder den Form, som Lovforslaget i Øjeblikket har, og som jo synes at opfylde de Krav, der netop nu er Tale om, saa skal jeg paa mit Partis Vegne slutte mig til Lovforslaget i den nuværende Skikkelse.

Harald Jensen: Naar den Forandring, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (J. Pedersen) omtalte, er sket, saa er det vel nærmest foranlediget derved, at der fra det Partis Side, som jeg tilhører, var stillet Forslag om i Loven at tilføje en Revisionsbestemmelse, saaledes at den blev optaget efter nogen Tids Forløb til nøjere Overvejelse, naar man havde Erfaring for, hvorledes den havde virket. Og naar vort Parti ønskede denne Bestemmelse, laa det ganske simpelt deri, at dette Afsnit a., som der er Tale om, vistnok vilde vanskeliggøre Bladene deres Opgave,

idet de under deres Virksomhed vilde føle en vis Utryghed og ikke vide, hvor de ganske uskyldigt kunde komme til at overtræde Lovbestemmelsen. Det er jo ikke rart at have Lovbestemmelser, som man saadan ganske uden at ane det kan komme til at overtræde, saa at man uden at have Anelse om at have begaaet nogen Forbrydelse kan blive straffet. Der stod i det forelagte Lovforslag, at der skulde Bemyndigelse til at beskrive eller afbilde „danske militære Forsvarsmidler eller Anlæg“. Men det er jo dog et Spørgsmaal, hvad „danske militære Forsvarsmidler og Anlæg“ er. Et Blad kan meget let i et Billede komme til at fremstille noget saadant. Det kan f. Eks. ude i Nabolaget af en Fæstning tage et Billede af en Villa eller et eller andet Parti, og der kan paa dette Billede være nogle Forskansninger, noget Pigtraad o. s. v., og saa er Forbudet straks overtraadt, uden at der egentlig er begaaet noget ondt. Jeg kan ogsaa tænke mig, at man til et Blad kunde faa en Korrespondance, f. Eks. fra en af de indkaldte, der kom til at omtale noget militært, som vedkommende selv og som ogsaa vedkommende Redaktør syntes var ganske uskyldigt, og da vilde Loven kunne finde Anvendelse. Vi gaar ud fra, at Regeringen ønsker denne Lov og anser den for nødvendig, og vi vil ikke være imod at give Regeringen denne Lov. Naar Regeringen anser den for nødvendig, maa den ogsaa tage den, men vi formener, at det kunde være heldigt, at man i et halvt Aars Tid eller et lignende Tidsrum saa, hvorledes Loven virkede, idet man saa kunde blive klar over, om den traadte nogens Interesse for nær, og hvis den ikke gjorde det, da forny den; hvis den skulde vise sig at virke generende, kunde den jo blive forandret. Jeg havde gerne set denne Revisionsbestemmelse indsat i Loven, men da den højtærede Minister ikke ønskede den, er den ikke blevet indsat. Nu er Lovens Udtryk blevet noget mere bestemte, idet der ikke længere staar dette ubestemte Ord „Forsvarsmidler“. Forsvarsmiddel er jo enhver Revolver, enhver Sabel o. s. v., der kan komme meget ind derunder. Bladene kan efter den nu foreliggende Affattelse bedre undgaa at komme i Konflikt med denne Lov, og saa er Loven efter min Opfattelse blevet bedre. Jeg vil anbefale, at Lovforslaget vedtages, saaledes som det foreligger her, da Ministeren ønsker det. Naar jeg giver Forslaget denne Anbefaling, er det ogsaa i Henhold til Konseilspræsidentens Udtalelse om, at Loven skal blive